

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2023-08-31

Närvarande: F.d. justitierådet Martin Borgeke samt justitieråden Leif Gäverth och Eric M. Runesson

Ett fönster av möjligheter – stärkta rättigheter för barn och vuxna i skyddat boende

Enligt en lagrådsremiss den 22 juni 2023 har regeringen (Socialdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om placering av barn i skyddat boende,
2. lag om ändring i rättegångsbalken,
3. lag om ändring i föräldrabalken,

4. lag om ändring i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar,
5. lag om ändring i folkbokföringslagen (1991:481),
6. lag om ändring i lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade,
7. lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453),
8. lag om ändring i lagen (2001:454) om behandling av personuppgifter inom socialtjänsten,
9. lag om ändring i lagen (2007:171) om registerkontroll av personal vid vissa boenden som tar emot barn,
10. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
11. lag om ändring i skollagen (2010:800),
12. lag om ändring i hälso- och sjukvårdslagen (2017:30),
13. lag om ändring i lagen (2017:209) om hälsoundersökning av barn och unga som vårdas utanför det egna hemmet.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Annika Pallvik Fransson, biträdd av kansliråden Marit Birk och Ola Florin.

Förslagen föranleder följande yttrande.

Sammanfattning av yttrandet

Lagrådet har ingen erinran mot förslagen i stort men anser att de på några punkter behöver förändras; dels för att bättre tillgodose rättssäkerhetens krav, dels för att de ska vara mera ägnade att tillgodose de syften som har angetts ligga bakom den nya lagstiftningen. I ett antal hänseenden finns det också utrymme för språkliga förbättringar av den föreslagna lagtexten.

Lagrådsremissens innehåll

Lagrådsremissen innehåller förslag som syftar till att öka möjligheterna till skyddat boende för barn som står under vårdnad av två vårdnadshavare i fall där den ena önskar sådant boende tillsammans med barnet, men den andra inte ger något samtycke till en insats av detta slag.

Skyddat boende ska regleras i socialtjänstlagen som en boendeinsats till den som behöver stöd och skydd till följd av hot, våld eller andra övergrepp. Barn som följer med en vårdnadshavare till ett skyddat boende ska kunna beviljas insatsen individuellt, och socialnämnden ska ansvara för att tillgodose barnets behov av stöd- och hjälpinsatser. När det finns samtycke från båda vårdnadshavarna ska placeringen av barnet göras med stöd av socialtjänstlagen. Saknas samtycke från den vårdnadshavare som barnet inte ska placeras tillsammans med, ska socialnämnden kunna åstadkomma en insats för barnet i form av skyddat boende med stöd av en ny lag. Beslutet om insatsen ska fattas av förvaltningsrätten.

Enligt en annan del av förslagen ska det krävas tillstånd från Inspektionen för vård och omsorg för verksamhet i form av skyddat

boende. Kommuner och regioner som bedriver sådan verksamhet ska anmäla detta till myndigheten.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 mars 2024.

Allmänna synpunkter

Lagrådsremissens överskrift är alltså "Ett fönster av möjligheter – stärkta rättigheter för barn och vuxna i skyddat boende". Enligt Lagrådets uppfattning är överskriften inte tillräckligt informativ och missar dessutom själva kärnan i förslagen. En bättre rubrik vore "Ny lag om placering av barn i skyddat boende".

Som framgår av remissen är huvudpoängen med förslagen att socialnämnden ska kunna bevilja ett barn en insats i form av skyddat boende tillsammans med en av sina vårdnadshavare när denne har beviljats insatsen skyddat boende enligt socialtjänstlagen, men barnets andra vårdnadshavare inte samtycker till att barnet får skyddat boende. Typfallet är att den ene vårdnadshavaren utsätter den andra för hot eller våld och att hot och våld – direkt eller indirekt – riskerar att drabba även barnet som därmed är i behov av skydd.

Vad det är fråga om är alltså att barnet i en sådan situation inte endast mera formlöst ska kunna följa med den utsatte vårdnadshavaren till det skyddade boendet utan i stället för egen räkning kunna beviljas insatsen skyddat boende på motsvarande sätt som vårdnadshavaren och att den andre vårdnadshavaren inte ska kunna hindra en sådan insats genom att neka samtycke.

Som Lagrådet uppfattar det föreslagna systemet ska det centrala vara beslutet om insats för barnet. När detta väl har fattats blir nästa steg att placera barnet – tillsammans med den vårdnadshavare som

också har beviljats en sådan insats – i något av de skyddade boenden som finns. Lagförslaget är emellertid inte utformat på ett sådant sätt att det blir tillräckligt klart hur beslutsstrukturen är tänkt att vara. Ömsom talas det om insatser för barnet och ömsom om placeringar. Enligt Lagrådets mening bör förslaget stramas upp så att beslutsstrukturen blir tydligare. Denna synpunkt gäller generellt och alltså även om den inte i det följande uttrycks särskilt vid varje enskild paragraf.

I betydande utsträckning har de regler som finns i lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) fått utgöra förebild för den nya lagen om placering av barn i skyddat boende. Skälet för detta har sagts vara att det även med den nya lagen är fråga om utövande av tvång från samhällets sida. Lagrådet känner sig emellertid inte övertygat om att det i så stor utsträckning som har skett är befogat att jämföra med LVU. Reglerna i den lagen är tvingande främst i förhållande till barnet eller den unge, medan det tvång som ska utövas enligt den nya lagstiftningen är riktat enbart mot den vårdnadshavare som inte samtycker till att barnet beviljas insatsen skyddat boende. Det finns anledning att i den fortsatta beredningen av förslagen noggrant överväga i vilken mån som det verkligen finns skäl att i olika frågor välja samma lösning som lagstiftaren har gjort när det gäller LVU. Parallelliteten skapar en risk för ett icke avsett utrymme för analogier mellan LVU och de föreslagna reglerna. Något sådant kan fördunkla det underliggande barnrättsperspektivet.

Förslaget till lag om placering av barn i skyddat boende

1 kap. 1 §

I första stycket uttalas att insatser inom socialtjänsten för barn ska göras i samförstånd med barnet och hans eller hennes vårdnadshavare enligt bestämmelserna i socialtjänstlagen. Insatserna ska präglas av respekt för barnets människovärde och integritet.

Lagrådet är tveksamt till om den här lagen, som får ses som en lagstiftning bara för vissa speciella fall, är rätta platsen för en programmatisk regel av detta slag som täcker socialtjänsten i stort. Det ligger betydligt närmare till hands att placera regeln – i den mån den behövs – i just socialtjänstlagen, där det för övrigt finns bestämmelser av liknande slag. Då kunde man här nöja sig med en hänvisning till den lagen. Att regeln blir konstig i detta sammanhang beror för övrigt inte bara på att dess naturliga plats förefaller vara i socialtjänstlagen, utan också på att det talas om att insatser för barn inom socialtjänsten ska göras i samförstånd med barnets vårdnadshavare. Enligt den här lagen är själva poängen att insats i form av skyddat boende ska göras trots att samförstånd med båda vårdnadshavarna inte har gått att uppnå.

Utgår regeln i första stycket finns det skäl att ändra rubriken till 1 kap. till "Lagens innehåll".

När det gäller paragrafens andra stycke är det formuleringen som är problematisk. Att skriva att det i en viss bestämmelse i socialtjänstlagen finns bestämmelser om att ett barn får placeras i ett skyddat boende tillsammans med en vårdnadshavare som är över 18 år om barnets vårdnadshavare samtycker till det, blir språkligt sett otydligt. Man bör i stället skriva "... om vårdnadshavarna samtycker till det". När ett barn har två vårdnadshavare krävs ju, för en insats enligt

socialtjänstlagen, samtycke inte bara från en av vårdnadshavarna utan från båda.

Enligt Lagrådets mening är det också bättre att skriva "är myndig" i stället för "är över 18 år".

1 kap. 2 §

I paragrafen upplyses om att det i denna lag finns bestämmelser om förutsättningarna och förfarandet för att placera ett barn – som står under vårdnad av två vårdnadshavare – i ett skyddat boende tillsammans med den ena vårdnadshavaren, när den andra vårdnadshavaren inte samtycker till placeringen. Redan här uppstår alltså det problem rörande nomenklaturen som Lagrådet har tagit upp under rubriken Allmänna synpunkter. Lagrådet förordar här att man talar om att "bevilja ett barn en insats i form av skyddat boende" och att man skriver "insatsen" i stället för "placeringen".

Orden "även om" bör ersättas med "när".

2 kap. 2 §

I paragrafens första stycke anges att barnet ska få relevant och anpassad information. Med att informationen ska vara anpassad avses enligt författningskommentaren att den ska ges med beaktande av barnets individuella behov och situation i fråga om ålder, mognad och individuella förutsättningar. Lagrådet har förstås ingen invändning mot detta. Det finns dock anledning att formulera lagtexten så att den blir mer upplysande.

Lagrådet föreslår att lagtexten ges följande lydelse.

Inför ett beslut enligt lagen ska socialnämnden se till att barnet får information om den planerade insatsen. Informationen ska ges med beaktande av barnets individuella behov och situation i fråga om ålder, mognad och individuella förutsättningar.

I Lagrådets förslag anges inte att informationen ska vara relevant. Det får emellertid ses som underförstått och behöver alltså knappast sägas uttryckligen.

3 kap.

Rubriken till 3 kap. bör vara "Insats i form av skyddat boende".

3 kap. 1 §

Rubriken till 3 kap. 1 § bör vara "Förutsättningar för insats i form av skyddat boende".

I paragrafen anges grundförutsättningarna för att en insats i form av skyddat boende ska få beslutas. Lagtexten bör formuleras så här:

Om en vårdnadshavare beviljas insatsen skyddat boende enligt socialtjänstlagen (2001:453) och det finns en direkt eller indirekt risk för att vårdnadshavarens barns säkerhet äventyras eller hälsa skadas, får även barnet beviljas en sådan insats för placering tillsammans med vårdnadshavaren trots att det inte finns samtycke till insatsen från den andra vårdnadshavaren.

3 kap. 2 §

Även här bör man i lagtexten undvika att tala om "placeringen". Formuleringen "över 18 år" bör ersättas av "är myndig".

3 kap. 3 §

Rubriken till 3 kap. 3 § bör vara "Ansökan och beslut om insats i form av skyddat boende". Också lagtexten behöver justeras så att det anges, att det rör sig om en *insats* i form av skyddat boende.

Punkterna 3 och 4 i den föreslagna lagtexten bör läggas samman så här:

3. vilken information som har lämnats till barnet och på vilket sätt den har lämnats, och

3 kap. 4 §

Lagtexten kan ges den här lydelsen:

Rättens beslut om insats i form av skyddat boende upphör att gälla om placeringen inte har påbörjats ...

4 kap.

Rubriken till 4 kap. bör vara: "Beslut om omedelbar insats i form av skyddat boende".

4 kap. 1 §

Paragrafrubriken bör vara i stil med kapitelrubriken: "Beslut om omedelbar insats i form av skyddat boende".

I paragrafen finns bestämmelser för när socialnämnden får fatta beslut om omedelbar insats i form av skyddat boende (fast det talas om beslut om placering; jfr vad Lagrådet har uttalat i det föregående). En förutsättning för ett beslut av detta slag är enligt förslaget i remissen att "det är sannolikt" att barnet behöver placeras i skyddat boende med stöd av den här lagen. Vad som avses med "sannolikt" behöver utvecklas i författningskommentaren. Lagrådet antar att avsikten är att det ska göras en på erfarenhet grundad bedömning av risk utifrån barnets behov av trygghet och behov av skydd mot våld och hot. Ett beslut av detta slag kan knappast avse sannolikheten för att barnet behöver placeras. Om det finns grundad anledning anta att barnet har behov av skydd i form av placering, så ska barnet placeras; då är det inte bara sannolikt att placering behövs.

Lagtexten i första stycket första punkten kan lämpligen lyda:

1. om det kan antas att förutsättningarna enligt 3 kap. 1 § för en insats i form av skyddat boende är uppfyllda, och

4 kap. 2 §

Här kan lagtexten lyda:

Beslut om omedelbar insats i form av skyddat boende får fattas endast om den vårdnadshavare som barnet ska placeras med är myndig och samtycker till insatsen.

Ett alternativ är att hänvisa till 3 kap. 2 §.

I kommentaren kan, som en ren upplysning, med fördel tilläggas att svensk lagstiftning inte längre erkänner utländska äktenskap där någon är underårig (se 8 a § lagen [1904:26 s. 1] om internationella rättsförhållanden rörande äktenskap och förmyndarskap). Detta innebär att ett äktenskap i ett sådant fall inte erkänns med följd att den underåriga modern blir ensam vårdnadshavare (jfr 6 kap. 3 § föräldrabalken), såvida inte mannen också registreras som vårdnadshavare (jfr 4 §). Som utgångspunkt kan modern då inte vara sitt barns förmyndare (jfr 10 kap. 1 §), utan en förmyndare behöver utses. Även om situationen inte är särskilt vanlig bör man säga något om den.

4 kap. 3 §

Även denna bestämmelse, som innehåller en regel om att socialnämndens beslut om omedelbar insats enligt lagen ska underställas förvaltningsrättens prövning, behöver skrivas om.

Lagrådet förordar följande formulering.

Om socialnämnden har beviljat en omedelbar insats i form av skyddat boende, ska beslutet underställas förvaltningsrätten inom en vecka från den dag beslutet fattades.

4 kap. 4 §

Här blir Lagrådets förslag till lagtext följande.

Om beslutet inte har underställts förvaltningsrätten inom föreskriven tid, upphör det att gälla.

4 kap. 6 §

Den här paragrafens första stycke bör lyda:

Om förvaltningsrätten fastställer ett beslut om omedelbar insats i form av skyddat boende, ska socialnämnden inom sex veckor från den dag placeringen påbörjades ansöka hos förvaltningsrätten om att barnet ska beviljas en insats enligt bestämmelserna i 3 kap.

4 kap. 7 §

Rubriken till paragrafen bör vara: "Upphörande av insats i form av skyddat boende".

Lagtexten kan enligt Lagrådets mening med fördel ges följande lydelse.

Ett beslut om omedelbar insats i form av skyddat boende upphör att gälla

1. om ansökan om insats enligt bestämmelserna i 3 kap. inte har gjorts inom den tid som anges i 6 § och inte heller förlängning av tiden har begärts, eller
2. när rätten avgör frågan om insats enligt bestämmelserna i 3 kap.

5 kap. 2 §

I paragrafen finns bestämmelser om själva placeringen av barnet i det skyddade boendet. Det talas om att placeringen ska "verkställas". Enligt Lagrådets uppfattning bör ordet "verkställas" undvikas. Det är bättre att tala om att placeringen genomförs.

Första stycket kan utformas så här:

Socialnämnden beslutar om var barnet ska placeras och om hur insatsen i övrigt ska genomföras.

5 kap. 3 §

I paragrafen anges att socialnämnden minst en gång var sjätte månad ska överväga om placeringen ska fortsätta.

I förslaget finns inget krav på att socialnämnden ska fatta ett formligt, överklagbart beslut om att placeringen av barnet ska fortsätta. Det räcker med att nämnden formlost överväger behovet av fortsatt placering. Enligt förslaget kommer det således att vara upp till socialnämnden att avgöra om den vårdnadshavare som inte har samtyckt till insatsen kommer att ha möjlighet att överklaga socialnämndens bedömning att insatsen ska fortgå. Motsvarande reglering finns i dag i 13 § LVU.

Till skillnad från regleringen i LVU innehåller den nu föreslagna lagen bestämmelser som innebär att en framställning om att placeringen ska upphöra får avvisas om den kommer in inom sex månader från det att nämndens beslut eller rättens dom i fråga om placeringen har fått laga kraft (7 kap. 2 §). Ett sådant beslut föreslås inte få överklagas (9 kap. 1 §). Regleringen i denna del syftar till att ge barnet och den vårdnadshavare som barnet är placerat tillsammans med lugn och ro. Från rättssäkerhetssynpunkt är detta emellertid en inte helt invändningsfri konstruktion.

Om socialnämnden vid sexmånadersprövningen gör bedömningen att insatsen i form av placering av barnet ska fortgå, bör detta komma till uttryck i ett beslut som kan överklagas. För att motverka ständigt återkommande framställningar från den andre vårdnadshavaren om att insatsen ska upphöra kan man låta den föreslagna regleringen i 7 kap. 2 § om avvisning gälla även sådana beslut som fattas var sjätte månad.

5 kap. 4 och 5 §§

I de här paragraferna, liksom för övrigt i 5 kap. 6–8 §§, finns regler avseende hemlighållande av vistelseort och begränsning av umgänge. Enligt Lagrådets uppfattning bör det övervägas om inte

5 kap. 4 och 5 §§ kan slås samman till en enda paragraf. Den kunde då formuleras så här:

Om det är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med en insats i form av skyddat boende får socialnämnden besluta

1. att barnets vistelseort ska hållas hemlig för den vårdnadshavare som barnet inte är placerat tillsammans med, och
2. hur barnets umgänge med den vårdnadshavaren ska utövas.

Bestämmelsen innebär alltså bl.a. att socialnämnden ges rätt att besluta om avvikelser från vad domstol kan ha bestämt rörande utövandet av umgängesrätt. Lagrådet har ingen erinran mot att socialnämnden ges en sådan befogenhet, men ifrågasätter om det inte – i tydlighetens intresse – i 6 kap. 15 a § föräldrabalken borde finnas en hänvisning till den här bestämmelsen.

5 kap. 7 §

Bestämmelsen bör utformas så att det framkommer ett överklagbart beslut.

Vad som anges under 5 kap. 3 § om att beslut om att insatsen ska fortgå bör vara överklagbara, bör gälla även beslut om att fortsätta hemlighålla vistelseort respektive att umgängesbegränsning ska fortsätta att gälla.

5 kap. 8 §

Som en konsekvens av vad Lagrådet föreslår om att överklagbara beslut ska fattas med stöd av 5 kap. 7 §, bör även den paragrafen tas med i uppräknningen avseende vilka beslut som får avvisas om en framställan kommer in inom sex månader efter det att nämndens beslut har fått laga kraft. Bestämmelsen bör således lyda "... beslut enligt 4, 5 eller 7 § har fått laga kraft."

7 kap. 1 §

Här bör formuleringen vara "när barnet blir myndigt" i stället för "när barnet fyller 18 år".

7 kap. 2 §

I paragrafen finns en regel om att en framställning om att barnet inte längre ska vara placerat i skyddat boende, och som görs av den vårdnadshavare som barnet inte är placerat med, i vissa fall får avvisas.

Lagtexten blir bättre om den formuleras så här:

En framställning från den vårdnadshavare som barnet inte är placerat tillsammans med om att insatsen skyddat boende ska upphöra får avvisas, om framställningen kommer in till socialnämnden inom sex månader från det att nämndens eller rättens beslut, omprövningsbeslut eller dom avseende insats i form av skyddat boende fick laga kraft.

Av samma skäl som anges under 5 kap. 8 § bör ett tillägg göras så att en framställan om att insatsen ska upphöra får avvisas om den avser nämndens beslut enligt 5 kap. 3 § om att insatsen ska fortgå och den kommer in inom sex månader från det att beslutet fått laga kraft. Detta skulle kunna åstadkommas genom tillägget: "Detsamma gäller för beslut med stöd av 5 kap. 3 §."

7 kap. 3 §

I paragrafen regleras hur ett beslut om insats i form av skyddat boende förhåller sig till vissa s.k. avlägsnandebeslut, t.ex. beslut om utvisning.

Paragrafens sista stycke bör lyda:

Ett beslut om insats med stöd av denna lag upphör när ett beslut enligt första stycket 1–9 har verkställts.

8 kap. 2 §

I paragrafen anges vissa tidsfrister för förvaltningsrättens prövning i det fallet att ett barn har beviljats insats i form av omedelbar placering i skyddat boende. För att lagtextens innebörd ska bli tydlig föreslår Lagrådet att den får följande lydelse.

Om ett barn är placerat i skyddat boende efter beslut om omedelbar insats enligt 4 kap. och det hos förvaltningsrätten har gjorts en ansökan om insats enligt 3 kap., ska rätten ta upp målet till avgörande inom två veckor från den dag då ansökan kom in.

Det kan tilläggas att med att ta upp målet till avgörande avses inte att målet ska vara slutligt avgjort. Som framgår av författningskommentaren måste dock den slutliga handläggningen i form av muntlig förhandling eller föredragning ha påbörjats.

8 kap. 3 §

I paragrafen anges att beslut om omedelbar placering gäller omedelbart. I enlighet med vad Lagrådet har framhållit i det föregående bör formuleringen ta sikte på "beslut om omedelbar insats i form av skyddat boende". Sedan är det bättre att säga att sådana beslut gäller genast. Förslaget har – när det uttrycker att beslut om omedelbar placering gäller omedelbart – drag av en störande tautologi.

Tredje stycket i paragrafen bör kunna lyda:

Rätten får bestämma att även andra beslut som rätten har meddelat ska gälla genast.

8 kap. 4 §

Bestämmelsen reglerar förordnande av offentligt biträde. Lagtexten kan lämpligen inledas så här:

"I mål och ärenden om insats enligt 3 eller 4 kap. eller om ..."

9 kap. 1 §

Bestämmelsen gäller överklagande av socialnämndens beslut. Om Lagrådets förslag rörande sammanslagning av 5 kap. 4 och 5 §§ genomförs behöver en följdändring göras i lagtexten.

Om Lagrådets synpunkter angående att det bör fattas överklagbara beslut enligt 5 kap. 3 och 7 §§ följs, måste detta komma till uttryck även i denna paragraf. Punkterna 1 och 2 kan dessutom med fördel skrivas samman. Paragrafen bör i så fall ha följande lydelse.

Socialnämndens beslut får överklagas till allmän förvaltningsdomstol, när nämnden

1. har beslutat om fortsatt insats i form av skyddat boende eller att en sådan insats ska upphöra, eller
2. har beslutat att barnets vistelseort inte ska röjas eller beslutat i fråga om umgänge.

Andra beslut av nämnden enligt denna lag får inte överklagas.

9 kap. 2 §

I förslaget till lagtext står det: Förvaltningsrättens beslut enligt 4 kap. 6 § andra stycket om förlängd ansökningstid när rätten har fastställt ett beslut om omedelbar placering får inte överklagas.

Enligt Lagrådets mening bör paragrafen lyda så här:

Förvaltningsrättens beslut enligt 4 kap. 6 § andra stycket får inte överklagas.

Förslaget till lag om ändring i föräldrabalken

Enligt förslaget ska det i 6 kap. 13 a § som ett nytt sista stycke läggas in en upplysning om att det i lagen om placering av barn i skyddat boende finns bestämmelser om vårdnadshavares bestämmanderätt när ett barn är placerat i skyddat boende. Som Lagrådet har framhållit bör uttryckssättet vara ”när ett barn har beviljats insats i form av skyddat boende”.

Som Lagrådet har tagit upp i det föregående kan det ifrågasättas om inte en motsvarande upplysningsbestämmelse borde tas in i 6 kap.15 a § som gäller rättens beslut om umgänge.

Förslaget till lag om ändring i socialtjänstlagen

1 kap. 4 §

I paragrafen anges att bestämmelser om placering av barn i skyddat boende utan samtycke finns i lagen om placering av barn i skyddat boende. Formuleringen av lagtexten är problematisk dels med hänsyn till det som Lagrådet har tagit upp tidigare om hur beslutsordningen enligt den föreslagna lagen är uppbyggd, dels eftersom en tillämpning av lagen förutsätter samtycke av en av vårdnadshavarna samtidigt som något samtycke från den andre inte finns.

Lagtexten bör utformas så här i stället:

Bestämmelser om insats för barn i form av skyddat boende när samtycke saknas från en av vårdnadshavarna finns i lagen om placering av barn i skyddat boende.

6 kap. 8 §

Lagtexten i det nya andra stycket bör lyda:

Detsamma gäller när ett barn har beviljats en insats i form av skyddat boende enligt denna lag.

En upplysning om socialnämndens omprövningsskyldighet enligt 5 kap. 3 och 7 §§ bör läggas till i författningskommentaren om Lagrådets förslag beträffande omprövningsskyldigheten i den nya lagen följs.

10 kap. 4 §

I bestämmelsen finns regler om uppdrag att besluta på socialnämndens vägnar. Om i det föregående lämnade förslag följs finns det skäl att se över texten i författningskommentaren.

Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen

26 kap. 15 §

Det tillskott som föreslås i paragrafens andra stycke bör lyda:

... beslut om insats eller omedelbar insats för barn i form av skyddat boende med samtycke från endast en av vårdnadshavarna ...

Förslaget till lag om ändring i skollagen

16 kap. 49 a §

Enligt föreslagen lydelse av 16 kap. 49 § har ett barn som placerats i ett skyddat boende rätt att påbörja utbildning i ett nationellt program eller en nationell inriktning i annan kommun eller region än hemkommunen eller vistelsekommunen om vistelsekommunen eller regionen inte erbjuder den aktuella utbildningen. En elev kan således gå i en utbildning anordnad av en annan kommun än den där barnet är placerat eller folkbokfört. Den rätt eleven föreslås ha enligt 16 kap. 49 a §, att fortsätta utbildningen i hemkommunen när placeringen av eleven i det skyddade boendet har upphört, synes inte täckas av bestämmelsens ordalydelse i de fall utbildningen har genomförts i en annan kommun än vistelsekommunen eller regionen. Bestämmelsen bör därför – när ett tillräckligt beredningsunderlag har skaffats in – justeras så att även denna situation omfattas.

19 kap. 42 a §

I paragrafen bör motsvarande ändring som föreslås i 16 kap. 49 a § göras. (Jfr 19 kap. 42 §.)

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.